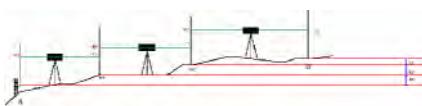

جایگزینی روش ترازیابی دقیق سواره بجای روش سنتی ترازیابی دقیق

علیرضا پورشریفی، آزاده آقامحمدی، یحیی جمور، مرتضی صدیقی، مایکل کسر، یعقوب حاتم چوری، سیاوش عربی، علی سلطانپور
سازمان نقشهبرداری کشور
اداره کل نقشهبرداری زمینی
تهران- خیابان معراج
a_poursharifi@yahoo.com, a_aghamohammadi@ncc.neda.net.ir

$$(1) h1 = R1 - V1$$

$$(2) h2 = R2 - V2$$

.....

$$(3) hi = Ri - Vi$$

$$(4) \Delta H = h1 + h2 + h3$$

ارتفاعی که از سطح متوسط آبهای آزاد با استفاده از متند ترازیابی دقیق تعیین می‌شود ارتفاع ارتومنتریک گویند. با توجه به عدم توازن سطوح همپتانسیل، برای محاسبه ارتفاع ارتومنتریک باید تصحیح ارتومنتریک را در نظر گرفت که برای محاسبه این تصحیح نیاز به مشاهدات گروایی در طول خطوط ترازیابی داریم. از اهداف مهم این روش می‌توان به تعیین ارتفاع دقیق برای پروژه‌های عمرانی مختلف و نیز تعیین دقیق تغییرات ارتفاعی برای اهداف ژئودینامیک ارتفاعی پوسته زمین اشاره نمود.

مقایسه روش ترازیابی دقیق سواره با ترازیابی دقیق پیاده

۱- معایب روش سنتی ترازیابی دقیق (حالت پیاده)

با توجه به اصول این روش و شرایط خاص حاکم بر انجام مشاهدات، ترازیابی دقیق یکی از سخت‌ترین پروژه‌های نقشهبرداری می‌باشد که مستلزم صرف زمان و هزینه بالایی می‌باشد. همچنین بعلت اهمیت ویژه اطلاعات جمع‌آوری شده از طریق این روش و موارد متعدد استفاده از این اطلاعات که بعنوان مثال می‌توان به کاربردهایی نظیر ایجاد شبکه ارتفاعی درجه یک، بررسی حرکات قائم پوسته زمین و همچنین استفاده از این اطلاعات جهت تعیین ژئوئید دقیق اشاره نمود، ناگزیر از انجام این مشاهدات در کمترین زمان هستیم.

چکیده:
ترازیابی مستقیم دقیق‌ترین و قابل اعتمادترین روش تعیین ارتفاع می‌باشد. ترازیابی دقیق روشی است که برای ایجاد شبکه‌های ارتفاعی و همچنین بررسی حرکات ژئودینامیک ارتفاعی زمین بکار می‌رود. با توجه به اینکه ترازیابی دقیق یکی از پرهزینه‌ترین و کندترین پروژه‌های نقشه‌برداری می‌باشد و همچنین با توجه به دقت بالای این روش یافتن روشی که منجر به تسريع روند ترازیابی دقیق شود مورد استقبال قرار می‌گیرد. روشی که در کشورهای پیشرفته آزمایش شده است، ترازیابی سواره است. در این تحقیق روش و تجهیزات ساخته شده برای جایگزینی ترازیابی سواره با ترازیابی دقیق پیاده و نحوه عملکرد هر قطعه بررسی شده است.

مقدمه

برای ثبت ارتفاع یک نقطه، باید ابتدا سطح مبنای سطح تراز صفر را انتخاب نمود و سپس موقعیت ارتفاعی آن نقطه را نسبت به این سطح مبنای بطریقه مناسب هندسی یا فیزیکی تعریف کرد. بر مبنای تعریف سطح فیزیکی زمین، ژئوئید سطح مبنای ارتفاعی می‌باشد که کلیه ارتفاعات نسبت به آن سنجیده می‌شود. ترازیابی یا نیولمان یعنی تعیین وضع نقاط در سطح قائم که با تعیین ارتفاع و یا اختلاف ارتفاع آنها مشخص می‌گردد. عملیات ترازیابی با توجه به دقت آن به روشهای معمول زیر تقسیم می‌شوند:

روش هندسی یا مستقیم

روش مثلثاتی یا غیر مستقیم

روش تاکنومتری

روش بارومتری یا فشارسنج

روشی که مدل نظر ما می‌باشد روش هندسی و یا همان ترازیابی مستقیم می‌باشد. در این روش اختلاف ارتفاع دو نقطه A و B مستقیماً بكمک ترازیاب تعیین می‌گردد. در این روش هدف تعیین اختلاف ارتفاع بین دو نقطه A و B می‌باشد. اختلاف ارتفاع در هر دهنه برابر تفاضل قراتهای شاخص عقب و شاخص جلو می‌باشد.